

La responsabilitat crítica

En la lliçó inaugural del curs 2012/2013, el doctor Ramon Lapiedra va insistir amb rigor i intensitat en una de les funcions més destacades que la universitat ha de tenir en compte en aquests inicis del segle XXI. La responsabilitat de la crítica envers la societat. Aquesta que, segons ell, es una missió clau de la comunitat acadèmica s'acorda amb les altres inquietuds, necessitats i vocacions (la docent, la investigadora, la que implica transferència del coneixement) però esdevé del tot clau. Imprescindible. La universitat ha de ser un far, una consciència constant i insubornable. Ha de practicar, des del punt de vista ètic i científic, des de la perspectiva del saber i de la moral pública, una decidida idea de progrés i de salvaguarda dels principis democràtics i de l'estat del benestar.

La universitat, en el seu conjunt, pateix molt les conseqüències de la crisi econòmica. Retallades, augment de les matrícules, descens dels pressupostos destinats a la docència i a la recerca... Moltes veus s'alcen amb decisió contra unes polítiques que no solament afecten el present sinó que hipotequen el futur de tota la societat. La responsabilitat social del sistema universitari no pot anar en detriment d'un altre tipus de deure que hem de practicar: el de mantenir-nos alerta contra tot allò que pot laminar l'essència, el nucli de la nostra feina. De la nostra vocació. Transmetre, anar més enllà, col·laborar per a l'existència d'un món millor, més just, més equitatiu.

És amb l'entusiasme que ens han de donar aquests principis que us encoratjo a afrontar un curs difícil amb tota l'esperança en unes forces, les nostres, que ens han de permetre fer front a una època ben complicada.

Anna M. Geli, *Rectora*

"La universitat ha de ser un far, una consciència constant i insubornable".